

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

POLONCA MERCINA

**Analiza govornega nastopa voditelja 001M kot voditelja
večerne informativne oddaje Odmevi**

Diplomsko delo

Mentor: izr. prof. dr. Hotimir Tivadar

Univerzitetni študijski program

prve stopnje: Slovenistika

Ljubljana, 2015

Zahvaljujem se izr. prof. dr. Hotimirju Tivadarju za mentorstvo ter za vso pomoč in nasvete pri pisanju diplomskega dela.

Hvala tudi staršem, bratu Mihu, fantu Juretu in ostalim prijateljem, ki so mi v času študija stali ob strani.

IZVLEČEK

Analiza govornega nastopa voditelja 001M kot voditelja večerne informativne oddaje Odmevi

V diplomskem delu sem se osredotočila na besedilnofonetično analizo voditelja večerne informativne oddaje Odmevi. Za analizo sem izbrala tri različna govorjena besedila. Značilnosti napovednika in uvodnika se v večini prekrivajo, saj oba spadata med brana besedila, prebrana s TV-bralnika. Zaradi časovne omejitve govorec povedi intonacijsko ne zaključuje pravilno, prav tako izpušča premore na določenih mestih, kjer bi bili nujno potrebni. V intervjuju voditelj pričakovano govori veliko počasneje, saj besedilo spada med nebrana besedila. Zaradi manjše omejitve s časom povedi dosledneje intonacijsko zaključuje. Za razliko od uvodnika in napovednika, kjer voditelj poudarja pomenonosne besede, v intervjuju poudarja predvsem členke, ki nakazujejo problematiko teme.

Ključne besede: *besedilna fonetika, poudarki, premori, stavčna intonacija, hitrost govora, večerna informativna oddaja Odmevi*

ABSTRACT

The analysis of speeches by 001M radio presenter of the evening news programme “Odmevi”

In the thesis I focused on the analysis of tekstual-phonetic analysis of the presenter's speech in the evening news program “Odmevi”. I chose three different spoken texts. Features of the editorial and news preview are quite similar, since both texts were read from the TV-screen reader. Due to time limit the intonation at the end of sentences is not correct. The speaker also emits pauses at specific spots where they would be necessary. Expectedly, in an interview the presenter speaks slower, as the text is not read. Due to lower time limit the intonation at the end of the sentence is correct. In the editorial and news preview, the presenter stresses words carrying the main idea, whereas in an interview, particles, which indicate the issues, are stressed in particular.

Keywords: *textual phonetics, stresses, pauses, sentence intonation, speech speed, evening news programme “Odmevi”*

Kazalo vsebine

1 Uvod	1
2 Slovensko pravorečje	1
3 Parametri besedilne fonetike	2
3.1 Členitev s premori	2
3.2 Poudarjanje	3
3.3 Register	3
3.4 Hitrost govora	4
3.5 Stavčna intonacija	5
4 Razvoj medijskega govora	6
5 Medijski govor	7
6 Informativna oddaja Odmevi	8
6.1 Avdio-vizualna podoba informativne oddaje Odmevi	9
6.2 Predstavitve analiziranega govornika	10
7 Analiza govora voditelja Odmevov v napovedniku in uvodniku	10
7.1 Analiza poudarkov in premorov v napovedniku in uvodniku	11
7.1.1 Analiza poudarkov in premorov v napovedniku	11
7.1.1.1 Analizirano besedilo iz napovednika	11
7.1.2 Analiza poudarkov in premorov v uvodniku	12
7.1.2.1 Analizirano besedilo iz uvodnika	12
7.2 Analiza stavčne intonacije napovednika in uvodnika	13
7.2.1 Analizirano besedilo iz napovednika	15
7.2.2 Analizirano besedilo iz uvodnika	15
8 Analiza govora voditelja Odmevov v intervjuju	16
8.1 Analiza poudarkov in premorov v intervjuju	16
8.1.1 Analizirano besedilo iz intervjuja	17

8.2 Analiza stavčne intonacije v intervjuju	19
8.2.1 Analizirano besedilo iz intervjuja	20
9 Analiza hitrosti govora	21
9.1 Analiza hitrosti govora v napovedniku in uvodniku	21
9.2 Analiza hitrosti govora v intervjuju	22
10 Sklep	24
POVZETEK	27
VIRI IN LITERATURA	28
Priloga 1	30
Priloga 2	31
Priloga 3	32

Kazalo tabel

Tabela 1: Analiza števila premorov in števila poudarjenih besed (v procentih) v napovedniku in uvodniku.....	13
Tabela 2: Analiza končnih in nekončnih intonacij v napovedniku.	14
Tabela 3: Analiza končnih in nekončnih intonacij v uvodniku.....	14
Tabela 4: Analiza števila premorov in števila poudarjenih besed (v procentih) v intervjuju. .	17
Tabela 5: Analiza končnih in nekončnih intonacij v intervjuju.	19
Tabela 6: Analiza hitrosti govora in izgovora v napovedniku in uvodniku.	22
Tabela 7: Analiza hitrosti govora in izgovora v intervjuju.	23
Tabela 8: Prikaz pridobljenih podatkov v diplomskem delu.....	25

Kazalo slik

Slika 1: Studio informativne oddaje Odmevi.....	10
---	----

1 Uvod

V diplomskem delu se bom osredotočila na analizo stavčnofonetičnih značilnosti voditelja večerne informativne oddaje Odmevi, ki je na sporedu vsak delavnik ob 22. uri na prvem programu Televizije Slovenija. Najprej bom opredelila nekaj ključnih terminoloških pojmov, ki jih je v *Slovenski slovnici* definirjal Jože Toporišič, v nadaljevanju diplomskega dela pa bom teorijo vključila v analizo govora voditelja Odmevov. Analizirala bom voditelja, ki je v mesecu marcu 2014 v oddaji nastopil trikrat. Izbrala sem ga ravno zaradi malega števila nastopov, saj me je zanimalo, ali obstaja povezanost med številom vodenih oddaj in kakovostjo njegovega govora. Izbrala sem dve oddaji, iz katerih bom analizirala napovednik, uvodnik in intervju. Zaradi različne priprave in tehnike izvajanja prispevka, predvidevam, da se bo največ razlik pokazalo predvsem v hitrosti govora in stavčni intonaciji med intervjujem in napovednikom oz. uvodnikom.

2 Slovensko pravorečje

Prvo in do sedaj edino pravorečje je v samostojni knjigi *Slovensko pravorečje* izdal Mirko Rupel leta 1946. Pred tem in tudi po tem je bilo pravorečje sestavni del pravopisov, vse od Levčevega (1899) do najnovejšega akademijskega (2001), ter opisano v *Slovenski slovnici* (1976). S tem pa je bil govorjeni jezik že v osnovi postavljen na drugo mesto, za zapisan jezik (Tivadar 2004: 174). Da govorjeni jezik izhaja iz pisnega je opozarjal že Božo Vodušek:

Vendar jezik ni samo pisan, ampak tudi govorjen. In če primerjamo po tej plati naš slovenski pismeni jezik s pismenimi jeziki drugih narodov, s katerimi nas veže skupno načelo historične pisave, naletimo na čudno, lahko rečemo, edinstveno anomalijo. Pokaže se, da smo Slovenci menda edini narod, ki iz svoje historične pisave izpeljuje tudi *historično izreko*. Vsi omenjeni narodi, Angleži, Francozi, Nemci, pa tudi drugi njim enaki, varujejo sicer res kot punčico v svojem očesu historično pisavo, nikomur od njih pa še od daleč ne pride na misel, da bi hkrati z načelom takšne pisave terjali tudi načelo historične izreke. (Vodušek 1958/1959: 193)

Pri govorjenem jeziku imajo pomembno vlogo tudi nebesedna sredstva, kot so mimika, telesna drža in slikovna gradiva (Tivadar 2004: 174), ki dostikrat povedo več kot govorjeno besedilo samo. V večini primerov pa so nebesedna sredstva in govorjeno besedilo tesno povezani in drug drugega dopolnjujejo.

3 Parametri besedilne fonetike

Besedilna fonetika je poseben del fonetike. V *Slovenski slovnici* (2004) je omejena na fonetiko povedi, tj. na enote besedila, ki jih v pisavi zaznamujemo s končnim ločilom (piko, vprašajem, klicajem in pomišljajem) v govoru pa z intonacijskim zaključkom. Toporišič je besedilno fonetiko razdelil na 6 parametrov (Toporišič 2004: 533).

1. Strnjenost oz. razčlenjenost besedila s premori: členitev ali segmentacija s premori;
2. jakostna izoblikovanost posameznih s premori razčlenjenih delov besedila (tudi razmerje enih takih delov nasproti drugim): naglas in poudarjanje;
3. podoba tonskega poteka v delih besedila: stavčna intonacija;
4. relativna višinska lega tonских potekov: register;
5. relativna dolžina trajanja posameznih enot besedila: trajanje;
6. tipična obarvanost glasovja: barva.

3.1 Členitev s premori

Členitev s premori je za govorjeni jezik zelo pomembna, saj primerna členitev besedilo dela jasno in pregledno (Toporišič 2004: 539). Nasprotno nepravilna členitev besedilo naredi zapleteno, lahko tudi napačno. Najdaljši premori se pojavljajo na koncu povedi (Toporišič 2004: 537–538). Tipično mesto premorov je med relativno samostojnimi deli iste povedi, posebno med deli, ki niso skladenjsko povezani, pač pa so povezani vsebinsko. Premor je običajen tudi pred dobesednim navedkom premega govora in med posameznimi prirednimi deli priredno zloženih povedi. V podredju se premori delajo predvsem pred prilastkovim odvisnikom, krajši pa so premori pred časovnim in predmetnim odvisnikom. Za razliko od pripravljenega govora je v prostem nepripravljenem govoru premorov več ter se pojavljajo predvsem na mestih, kjer govorec ne ve, kako bi stavek nadaljeval. Premori se načeloma delajo tudi pri napovedovanju oz. pred tistim delom, ki ga govorec želi dodatno poudariti. Škarić premore opredeli kot izseke govornega časa brez teksta, ki se razlikujejo od molka. Poudari, da imajo v besedilu različne vloge: razmejevalno, poudarno, leksično in prekinitveno

(Škarić 1991: 295). Količina premorov je v različnih vrstah govorjenja različna. V spikerskem branju je premorov 15 % skupnega trajanja govora, v interpretativnem besedilu 30 %, v prostem govoru pa kar 40–50 % celotnega besedila (Podbevšek 2006: 105).

3.2 Poudarjanje

Poleg najpogostejših normalno naglašanih besed se v stavku lahko pojavljajo tudi oslajljeno naglašene besede (Toporišič 2004: 540). Oslajljeno naglašene občutimo pridevniške leve prilastke, samostalnike in prislove, ki imajo prilastek na desni strani, ter izraze ob določilu mere. Oslajljeno naglašene jih čutimo zaradi manj pomembne vloge v besednih zvezah. »Oslajljena naglašenosť je lahko takšna, da kaka prvotno naglašena beseda postane onenaglašenska (npr. v pozdravih *dober dán, lahko nóč*, ali v stalnih besednih zvezah v govoru, npr. *stara máma, gospod profésor*).« (Toporišič 2004: 541) Po drugi strani pa se naglašenosť lahko poveča tudi do poudarnosti. Naglas se je še v *Slovenskem pravopisu* (1962) poimenoval poudarek, medtem ko danes terminološko ločujemo med poudarkom in naglasom (Tivadar 2004: 33). Poudarek je stavčna kategorija, tj. izrazitosť enega ali več zlogov na ravni stavka, medtem ko je naglas omejen na izrazitosť enega ali več zlogov na ravni besede. Terminološko razlikovanje sta v šestdesetih letih uvedla Toporišič in Rigler, kasneje se je dosledno ločevanje uvedlo tudi v *Slovar slovenskega knjižnega jezika* in v *Slovensko slovnico* (Tivadar 2004: 33). Splošno lahko ločimo štiri stopnje jakostne izrazitosti: nenaglašenosť, oslajljeno naglašenosť, neoslajljeno ali normalno naglašenosť, poudarjeno naglašenosť – poudarjenosť (Toporišič 2004: 541–42). Od jakostne členitve je odvisna tudi stavčna intonacija, zato je zelo pomembno, da govorec besedilo jakostno členi pravilno in primerno. V vsakem segmentu je potrebno odkriti njegovo jakostno težišče, ker se v njem začnjenja in ločevalno oblikuje t. i. *glava intonacije*, ki je načeloma v najvažnejšem delu povedi oz. v delu s ključno informacijo.

3.3 Register

»Register imenujemo relativni tonski položaj stavčne intonacije«. (Toporišič 2004: 553) V navadnem govoru običajno uporabljamo srednji tonski pas svojega tonskega območja (npr. bas, bariton, alt ipd.). V svojem tonskem območju govorimo najlažje, medtem ko zgornje

tonsko območje uporabljamo npr. pri nagovarjanju živali, pogovoru z otroki, ob nervozi ali pri posebnem poudarjanju. Z nižjim registrom so načeloma zaznamovani vrinjeni stavki ter zaporedne priredne sestavine (Toporišič 2004: 553). Škarić register vedno povezuje z barvo glasu. Ločuje prsni, srednji in čelni register, ki so odvisni od položaja grla. Srednji register ima temeljno barvo glasu posameznika, grlo pa se nahaja v središčnem položaju. Grlo je dvignjeno pri čelnem registru, kjer je glas piskajoč, pri prsnem registru pa je grlo povsem sproščeno (Škarić 1991: 109).

3.4 Hitrost govora

Parameter hitrost govora je v vsakem govorjenem besedilu zelo pomemben. Skupaj z ostalimi parametri, ki besedilo delajo pregledno, hitrost besedilo naredi razumljivo. Prehiter govor lahko poslušalca kar hitro odvrne od poslušanja, zato hitrost govora prilagajamo glede na način govora, ki ga izberemo. Načeloma brano besedilo govorimo veliko hitreje od besedila tvorjenega sproti. Čeprav je sprotni govor avtomatiziran, se nekaj časa v mentalnem svetu porabi tudi za tvorbo besedila. Velikokrat je mogoče opaziti, da neizkušeni govorci v govornih nastopih govorijo veliko prehitro, česar se sami ne zavedajo. Hitrost govorjenega besedila je torej do neke mere nezavedni dejavnik, ki se ga je mogoče kot vse ostale parametre, z izjemo registra, z vajo priučiti. Ravno zaradi nepredvidljivosti, je bila hitrost govora v fonetičnih raziskavah in monografijah sorazmerno malo izpostavljena, še posebej pri spontanem govoru (Tivadar 2014). V veliki meri je hitrost odvisna od tematike, namena komunikacije in osebnih značilnosti govorca. Hitrost govora prilagajamo tudi glede na naslovnik, glede na čas, ki ga imamo na razpolago, in čustveno razpoloženje (Toporišič 2004: 553). Počasneje razpravljamo o težjih temah ter o pomembnih informacijah, medtem ko nepomembne podatke le na hitro preletimo. Glede primerne hitrosti govora Toporišič v *Slovenski slonici* ni povsem jassen: »Čeprav ljudje govorimo različno hitro, smo si v glavnem edini v presoji, ali kdo sploh govori (pre)hitro, normalno ali (pre)počasi. Seveda se tudi tu priporoča normalna hitrost: takó z ene strani natančneje in lepše izgovarjamo, naša misel je ravno prav pred govorom, pa tudi bralci in poslušalci nas zaradi primerne hitrosti govora utegnejo dobro razumeti /.../«. (Toporišič 2004: 553) Menim, da je Toporišičev termin normalna hitrost govora nepopoln, saj pridevnik *normalno* za vsakega posameznika predstavlja nekaj drugega. Za priporočljivo hitrost govora na podlagi analiz medijskih

govorcev Tivadar predlaga 5–6 zlogov¹ na sekundo. Tivadar opozarja, da je s pojavitvijo medijev hitrost govora postala predvidljiva, določljiva ter predvsem pomembna za javni govor. Sproščen govor je na brani govor vplival do te mere, da se je branost približala govorjenju in je nastalo t. i. govorno branje (Pirc 2005) oz. govoru približano branje z več poudarki in počasnejšim tempom ter gledanjem v kamero (Tivadar 2014).

3.5 Stavčna intonacija

»Stavčna intonacija je značilna podoba tonskega poteka v edinem segmentu ali v vsakem segmentu večsegmentne povedi. Tonski potek je ton, ki ga s spreminjajočimi se števili nihajev v določeni časovni enoti tvorijo glasilke.« (Toporišič 2004: 543–544) Tako stavčno intonacijo v *Slovenski slovnici* definira Toporišič, za intoneme pa pravi, da so pomensko razločevalne oblike stavčne intonacije, ki nam povedo, ali je poved pripovedna, velelna, želelna, vprašalna ali vzklična. Ogrodje stavčne intonacije je naglašeni zlog oz. nenaglašeni, če je ta poudarjen. Glava intonacije se začne z zlogom, na katerem je težišče, t. i. intonacijsko težišče, vse kar težišču sledi pa imenujemo rep glave (Toporišič 2004: 547–548). Ravno po razmerju med težiščem in repom in po mestu segmenta v povedi imajo intonacijske glave, katerih vrsto določa intonacija, posebna imena: kadenca (↓), antikadenca (↑), polkadenca (↘, ↗). Kadenca in antikadenca sta končni glavi, ki sta zaznamovani s končnim ločilom. Kadenca je vedno padajoča, medtem ko je antikadenca naraščajoča. Polkadenca je nekončna glava intonacije zaznamovana z nekončnimi ločili in jo uporabljamo pri vseh nekončnih segmentih. S kadenco se končuje končna pripovedna intonacija, vprašalna intonacija se končuje z antikadenco, nekončna intonacija pa se končuje s polkadenco. Potrebno je poudariti, da se vprašalna intonacija lahko konča tudi kadenčno. Vprašalna intonacija zaključena z antikadenco se uporablja le v vprašalnih povedih z vprašalnico *ali*, ki jo lahko tudi izpustimo (primer: *Ali si doma?*↑), in v primeru ponavljalnega vprašanja z zaimensko vprašalnico (primer: *Kako si?*↓ *Dobro.*↓ *Kako?*↑), medtem ko se dopolnjevanje vprašalne povedi z zaimensko vprašalnico končujejo s kadenco, torej imajo pripovedno intonacijo (primer: *Kako si?*↓) (Toporišič 2004: 551).

¹ Po predavanjih izr. prof. dr. Hotimirja Tivadarja iz fonetike in fonologije slovenskega knjižnega jezika na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

4 Razvoj medijskega govora

Po letu 1900 sta se s tehnološkim razvojem zelo razvila govorjeni medij in prenos govora, kar je močno vplivalo na utemeljevanje slovenskega knjižnega jezika (Tivadar 2008: 27). Marijo Osana, slovenski inženir elektrotehnike, je prvi poskusno oddajal radijske valove že leta 1925. Poskusno oddajanje Radia Ljubljana je bilo 1. septembra 1928, redni program pa je potekal od 28. oktobra 1928. Slavisti so imeli že od poskusnega in začetka rednega oddajanja pomembno vlogo pri radijskem programu in njegovi izvedbi. Zaupano jim je bilo delo napovedovalcev, skrbeli so za program, predvsem literarni in kulturni, ter za ustrezen govor. Neke vrste programski direktor je na Radiu od leta 1935 do 1941 postal slovenist France Koblar. V prvih desetletjih radijskega oddajanja je bilo večino programa vnaprej napisanega, lektoriranega in branega. Leta 1958, ko je začel oddajati redni program s televizijskim dnevnikom v slovenščini, se je večina poslušalcev preselila h gledanemu mediju. Radio je še vedno ohranil prednost »prvega na prizorišču«, vendar se je počasi temu vedno bolj približevala tudi televizija. Program na televiziji je bil v večini vnaprej pripravljen, govorniki pa so besedilo brali z listov, kar je dajalo vtis verodostojnosti. Počasi se je radijski in televizijski jezik začel približevati govorjenemu. Pomembnem mejnik je oddajanje oddaje Val 202 na drugem programu takratnega Radia Ljubljana. Posledica prihajanja v ospredje aktualnih dogodkov in oddajam v živo je sproščenost v govoru, čemur so mnogi nasprotovali. Tako se je položaj napovedovalca počasi spreminjal. Postal je le eden izmed govorcev, ljudje pa so zahtevali vedno več sproščenosti. Temu trendu so sledili tudi različni tehnološki pripomočki, npr. trotelboba², ki je govorniku omogočil neprestano gledanje v kamero, gledalcu pa dal občutek neposrednejše komunikacije. Tudi način radijskega oddajanja se je močno spremenil. V eter je lahko klical praktično vsak, ne glede na njegove govorne zmožnosti. Z demokratizacijo se je začel razcvet govorjenih in govorno-slikovnih medijev, prav tako se je zelo spremenil status napovedovalcev. Pred demokratizacijo so bili napovedovalci po mnenju nekdanjega direktorja A. Rota »izložba, model, vzor za vse, ne samo na jezikovnem področju«. Danes napovedovalci sicer še vedno ostajajo najelitnejši v smislu govora, izgubljajo pa prestižnost med govorniki in poslušalci. V začetku devetdesetih let so se v večini morali umakniti novinarjem, kar se nadaljuje tudi danes, ko je v slovenskih medijih prostega govora dokaj malo, razen v različnih tematsko preprostejših pogovornih oddajah. Pri pogovornem jeziku je kontroliranost govora manjša, s tem pa se oblikuje neke vrste

² Terminološko je za ta žargonski izraz predlagan izraz bralni zaslon oz. TV-bralnik (Tivadar 2012: 592).

pogovorni jezik. Tivadar se v članku sprašuje v kolikšni meri je to nek enotni substandard, ki je v slovenskem jezikoslovju opredeljen kot splošnopogovorni jezik. Ta se uporablja predvsem takrat kadar neformalnemu množičnemu zboru govorimo brez vnaprej pripravljenega besedila (Toporišič 2004: 16). Splošno- ali knjižnopogovorni jezik je manj popolna uresničitev stroge zborne norme. Opira se na vsakdanjo občevalno govorico nenarečno govorečih ljudi na celotnem slovenskem ozemlju, posebno pa v njenem osredju, tj. v Ljubljani. Opis njegovih značilnosti in primerjava z ljubljanskim pokrajinskim pogovornim jezikom potrjuje dejstvo, da medijski govor ni izoblikovan kot samostojna jezikovna zvrst (Tivadar 2008: 29). Ravno zaradi tega medijski govor ne potrebuje natančne in monolitne kodifikacije, vendar mora biti dobro opisan. Primarna pozornost pa mora biti usmerjena na knjižno izreko, ki je kljub vsemu še vedno pomemben del medijskega govora (Tivadar 2008: 29).

5 Medijski govor

Medijski govor se je z razvojem tehnologije zelo spreminjal. Za današnji medijski govor je značilna narečna, pokrajinska, generacijska raznolikost govora, ki se pojavlja predvsem na lokalnih radijskih in televizijskih postajah (Tivadar 2004: 175). Namen neknjižnega govora je, da bi se gledalcem in poslušalcem čim bolj približali in si s tem povečali gledanost oz. poslušanost. Knjižnopogovornega jezika se za razliko od komercialnih in lokalnih medijskih postaj veliko bolj držijo na nacionalnem radiu in televiziji – kar se seveda od njih tudi pričakuje. Televizijski govorci se vedno bolj poslužujejo bralnega zaslona, zaradi katerega dajejo vtis prostogovorjenosti in spontanosti (Tivadar 2012: 592), hkrati pa s takim nastopom pri gledalcu vzbudijo zaupanje in se predstavijo kot relevantni vir novih informacij. Bralni zaslon oz. bralnik, žargonsko trotelboba, je zaslon nad kamero, ki je namenjen branju za vodenje (Tivadar 2012: 592). Uporabljajo ga tako novinarji kot tudi razni politiki v svojih govorih. Z branjem, ki daje vtis govorjenega, voditelji prestopajo mejo objektivnega in delno prestopajo mejo igranega govora (Tivadar 2011: 490). Zaradi tehničnih pripomočkov lahko govor prilagajamo pisni predlogi, s tem pa postaja tudi vse bolj prepleten s pisnim jezikom. »Knjižnost se vrača k svojemu izvoru, tj. govoru, vendar v obratnem zaporedju; pisnost se dejansko vpleta v naravni proces govora, kjer ni več navezanosti na papir in pisni jezik, ampak gre za interaktivni in nenehno spreminjajoči se odnos. Primarni (pogovorni) jezikovni kod pa postaja v bistvu manj spontan, bolj kontroliran.« (Tivadar 2011: 493) Glede na

pripravljeno predlogo besedila Tivadar govorjena besedila deli na pet stopenj govora: branje, polbranje, branje na podlagi opornih točk, prosti govor z miselno pripravo in popolnoma prosti govor (Tivadar 2011: 493). Tako branje kot polbranje sta vezana na zapisani jezikovni kod. Govorec mora poznati osnove pravorečja, predvsem pa ne sme pisno besedilo mehanično prenašati v slušni prenosnik. K branju bi lahko uvrstili še »branje novic in drugih novinarskih prispevkov«, kjer je hitrost govora višja in spodbujena z glasbo. Polbranje je prisotno pri radijskih voditeljih, raznih napovedovalcih prirediteljev ... Govor na podlagi opornih točk in govor z miselno pripravo spadata med nebrani govor. Prosti govor, ki je pripravljen le po opornih točkah, govorci uporabljajo predvsem v dialoških oddajah, medtem ko so pripravljeni prispevki v večini brani (Tivadar 2011: 193). V prostem govoru ali prej pripravljenem govoru se od govorca zahteva dobro obvladovanje slušne strani jezika, primerno naglaševanje, primerno členitev besedila s premori in intonacijo ter ustrezno hitrost govora (Toporišič 2004: 714). V govoru z zgolj miselno pripravo ali govoru po opornih točkah je posledično mogoče zaslediti več narečne zaznamovanosti (Tivadar 2011: 193). Poleg dialektalnih besed so prisotne tudi različne fonetične posebnosti, npr. redukcija samoglasnikov, akanje, narečna intonacija itd. Popolnoma prosti govor se pojavlja v raznih pogovornih oddajah in tiskovnih konferencah, kjer pogosto profesionalni in neprofesionalni govorci uporabljajo tudi narečje ali celo vulgarizme. Te vrste govor je popolnoma avtomatiziran. Povsem spontani govor lahko zasledimo tudi v različnih resničnostnih šovih (Tivadar 2012: 592), kjer knjižnega jezika praktično ni. Da so to najbolj gledane oddaje je pomemben podatek, ki priča o tem, kaj večina gledalcev gleda in tudi želi gledati na televizijskih zaslonih. Seveda pa je to tudi pogojeno z vsebino, vendar pomembno vlogo prav tako odigra govorjeni jezik.

6 Informativna oddaja Odmevi

Večerna informativna oddaja Odmevi je na sporedu vsak delavnik ob 22. uri. Prvič je bila oddaja na sporedu 6. januarja 1997 (vir: <http://zoom.ena.com/ZOOM/TV/Informativna-oddaja-Odmevi-praznuje-15-let.html>). Oddaja vsakič ponudi sveže novice in analizo aktualnih dogodkov dneva. Vznemirljive plati zgodb predstavljajo novinarji in gosti, ki jih izprašajo voditelji oddaje ali pa se soočijo med seboj. Zaradi soočanja obeh strani zgodbe, oddaja poskrbi, da gledalci dobijo čim bolj celostno podobo aktualnega dogajanja (vir:

<http://4d.rtv slo.si/oddaja/odmevi/66>). Aprila 2015 se je starim voditeljem – Rosviti Pesek, Slavku Bobovniku, Igorju Evgenu Bergantu – pridružila še Tanja Gobec.

S stališča besedilne fonetike bom v svojem diplomskem delu analizirala voditelja, ki je v mesecu marcu 2014 nastopil trikrat. Za analizo sem izbrala dve oddaji. Iz prve bom analizirala govor voditelja med intervjujem, iz druge pa govor napovednika in uvodnika. Osredotočila se bom na poudarke, premore, hitrost govora in stavčno intonacijo. Posnetka sem našla na spletni strani RTV SLO, ker pa ju ni bilo mogoče sneti z interneta, sem pisala na uredništvo Odmevov. Na mojo prošnjo so se pozitivno odzvali in mi že po nekaj dneh poslali posnetka obeh oddaj. Opozorili so me le, naj ju uporabljam zgolj za študijske namene.

6.1 Avdio-vizualna podoba informativne oddaje Odmevi

Oddaja se prične z dinamično (značilno) glasbo, ki stopnjuje napetost, s tem pa gledalca pritegne pred televizijski zaslon. Studio je v beli in modri barvi. Voditelj stoji za valovitim modro-belim pultom, ta pa mu sega malo nad bok. Oblečen je v nevpadljivo obleko, ki se lepo sklada s kontekstom barv v oddaji. Višina pulta je velikokrat problematična in predvsem goste spravlja v zadrego, saj rok ne morejo prosto nasloniti na pult – ker je ta namreč prenizek – tako, da jih največkrat držijo skupaj pred sabo ali pa za hrbtom. Pravokotno na bel pult je postavljen še manjši brezbarven pult, na katerem ima voditelj odloženo elektronsko tablico. V času napovednika se v ozadju menjujejo videa in slike. Med pogovorom voditelja in sogovornika kamera največkrat zajema samo govorečega, nekajkrat zajame tudi celoten kader studia. Tako v sproščenem govoru kot v pripravljenem nastopu poleg govornih prvin pomembno vlogo odigrajo tudi neverbalni (nebesedni) znaki. Škarić jih imenuje obgovorni ali perilalični znaki, oz. jih opredeli kot znake, ki sodelujejo v govoru vendar niso govor (Škarić 1991: 282). Neverbalni znaki govor podpirajo, dopolnjujejo ali nasprotujejo vsebini govornega. Med neverbalne znake štejemo položaj in gibanje telesa, oblikovanje telesa (nakit, pričeska obleka), razne zvoke, ki jih proizvaja človek (kolcanje, kihanje, smrkanje ...), scenografijo in rekvizite (oblika in opremljenost studia), pomožne medije (mikrofon, slika) in časovne znake, ki govorcu pokažejo kako dolgo govoriti.

Slika 1: Studio informativne oddaje Odmevi.³

6.2 Predstavitev analiziranega govorca

I. E. B. se je rodil 6. novembra 1967 v Ljubljani. Leta 1993 je diplomiral na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani, kjer je študiral novinarstvo. Na Radioteleviziji Slovenija se je prvič na ekranu pojavil leta 1989, ko je skupaj z Miranom Ališičem pripravil reportaže s svetovnega prvenstva v veslanju na Bledu. Najprej se je uveljavil s prenosi alpskega smučanja, kasneje pa se je osredotočil na prenose nogometa. Tako je bil športni novinar in komentator na Televiziji Slovenija do leta 2011, ko je pričel z vodenjem večerne informativne oddaje Odmevi.

7 Analiza govora voditelja Odmevov v napovedniku in uvodniku

Napovednik in uvodnik lahko na podlagi Tivadarjeve delitve besedila glede na pripravljeno predlogo uvrstimo v prvo skupino – brano besedilo. V obeh primerih voditelj govorjeno besedilo bere s TV-bralnika. Gledalcem pred televizijskimi zasloni se ravno zaradi tekočega in smiselno tvorjenega »govorjenega« besedila voditelj zdi verodostojen vir informacij. S tekočim govorom prav tako ohrani gledalčevo pozornost. Za razliko od uvodnika se v ozadju napovednika predvaja prepoznavna glasba informativne oddaje Odmevi.

³ Fotografija je simbolična in predstavlja zgolj podobo studia. Govorci na fotografiji niso povezani z analizo besedil v diplomskem delu (vir: https://www.google.si/search?q=studio+odmevov+bobovnik&espv=2&biw=1366&bih=643&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0CAcQ_AUoAmoVChMIovnWrP2JyAIVxNEUCh1CLgx2#tbm=isch&q=studi+odmevov&imgsrc=zLnvHS53kQad1M%3A, pridobljeno 28. 7. 2015).

V poglavju Analiza govora voditelja Odmevov v napovedniku in uvodniku bom analizirala poudarke in premore ter stavčno intonacijo izbranega besedila.

7.1 Analiza poudarkov in premorov v napovedniku in uvodniku

Poudarki so v besedilu označeni s **kreplem** tiskom, medtem ko so premori označeni z navpičnico (|).

7.1.1 Analiza poudarkov in premorov v napovedniku

Govorec v napovedniku ne poudari veliko besed, natančneje v štiridesetih sekundah poudari sedemnajst besed. Kljub temu, da naj bi bile vse besede na začetku stavka in pred premori poudarjene, govorec izraziteje poudari le dva priimka (*Mujovičem, Irgl*) ter eno ime (*Evo*), dva pridevnika (*smešno, arhivskem*), eno besedno zvezo (*nemško ustavno sodišče*), poimenovanje oddaje (*Odmevih*), dvakrat poudari členek (*tudi*), prav tako poudari tudi poimenovanje televizijske hiše (*CDF*). Pričakovati bi bilo več poudarkov na začetku stavka ali pa vsaj poudarek pri pozdravu. Na začetku stavka se izraziti poudarek pojavi le enkrat (*Lahko bi bilo*). Iz opazovanja poudarkov lahko trdim, da govorec po večini poudarja pomenonosne besede oz. besede, ki so ključne nosilke informacij. Govorec je v branem besedilu naredil devet premorov. Na marsikaterem mestu, kjer bi bilo potrebno narediti premor, npr. na koncu pozdrava, saj s pozdravom voditelji nekako pokažejo spoštovanje do gledalcev, govorec premora ni naredil. Prav tako je premor nujno potreben v sledečem besedilu: »**Lahko bi bilo** dokaj preprosto, a **bo** očitno precej zapleteno. O temo v studijski diskusiji z ministrom za kulturo dr. Urošem Grilcem in poslansko iz Slovenske demokratke stranke **Evo Irgl**.« Govorec je dve daljši povedi prebral brez manjšega premora. Premor na koncu povedi oz. na začetku nove je govorec naredil le trikrat in sicer, ko je zaključil tematiko z nekega področja in nadaljeval z novo. Z izpuščanjem premorov na koncu povedi pa je povezana tudi stavčna intonacija, ki jo bom analizirala v nadaljevanju diplomskega dela.

Priimek družinskega zdravnika je govorec izgovoril zelo nerazločno. Pri izgovoru priimka Kondrada Koštrina pa tudi ob večkratnem poslušanju ni mogoče natančno razbrati ali je izgovoril glas [k] ali [b], saj je v tistem trenutku jakost glasbe narasla, kar je prekrilo artikulacijo.

7.1.1.1 Analizirano besedilo iz napovednika

[00:06–00:46]

Dober večer. Nocoj v **Odmevih**. | Bilo bi tako rekoč **smešno**, če ne bi bilo v resnici žalostno in **skrb** vzbujajoče. | Odzivi na odstop ministrice za zdravje, | **tudi** s predsednikom zdravniškega sindikata Fides Kondradom B(K)oštrinom in družinskim zdravnikom Igorjem **Mujovičem(?)**. | Nato | o tako imenovanem **arhivskem** referendumu. **Lahko bi bilo** dokaj preprosto, a **bo** očitno precej zapleteno. O tem v studijski diskusiji z ministrom za kulturo dr. Urošem Grilcem in poslanko iz Slovenske demokratske stranke **Evo Irgl**. | In še, | bilo bi koristno, če bi se zgodilo **tudi** pri nas. | Naš berlinski dopisnik o tem, kako je **nemško ustavno sodišče** omejilo vpliv političnih strank in z njimi povezanih oseb na javno-pravno televizijsko hišo | **CDF**.

7.1.2 Analiza poudarkov in premorov v uvodniku

V uvodniku dolgem enainsedemdeset sekund je govorec poudaril osemindeset besed. V primerjavi z napovednikom je poudarjenih za 10,4 % več besed. Tudi v tem branem besedilu so poudarjene predvsem besede, ki so nosilke informacij. Poudarjena so npr. imena in priimki ključnih oseb (*Alenka Trop Skaza, Gantarja*), nazivi oseb (*ministrica*). Pri naštevanju govorec poudarja dejstva, ki jih je ministrica obljubljala (*odločen boj, popolna preglednost*). Na začetku stavka besede tudi v uvodniku niso posebej poudarjene, le v treh primerih je začetke povedi govorec poudaril izraziteje. Tako v napovedniku kot tudi v uvodniku voditelj najprej pozdravi gledalce in pričakovano bi bilo, da pozdrav poudari ter za njim naredi premor. Voditelj je enak vzorec ponovil v napovedniku in uvodniku. Gledalce je pozdravil povsem brez poudarka in nato hitro brez premora nadaljeval. Prvi premor je voditelj naredil šele po dvanajstih sekundah branega besedila (primer: Dober večer. Pred **petinosemdesetimi** leti je ameriški karikaturist Robert **Ripley** v **sedemnajstih** časopisih **prvič** objavil legendarno rubriko z naslovom Believe it or not, oziroma v slovenskem prevodu **Saj ni res, pa je**.). To je tudi najdaljši odlomek brez premora, saj jih je kasneje delal veliko pogosteje. Kar šest premorov se pojavi po končani povedi oz. pred začetkom nove povedi. Govorec je s poudarki nakazal na ključne informacije, s premori pa besedilo smiselno členil ter ga naredil razumljivega.

7.1.2.1 Analizirano besedilo iz uvodnika

[00:57–02:08]

Dober večer. Pred **petinosemdesetimi** leti je ameriški karikaturist Robert **Ripley** v **sedemnajstih** časopisih **prvič** objavil legendarno rubriko z naslovom Believe it or not, oziroma v slovenskem prevodu **Saj ni res, pa je**. | Zbirka nenavadnih, komaj **verjetnih** novic je kmalu postala multimedijška blagovna znamka | **in je to** še danes. | **Sodobna Slovenija** bi si **v tej zbirki** gotovo že zaslužila kakšno **podrubriko**. | Saj ni res pa je, | da je **po mesecu dni** dela odstopila ministrica za zdravje **Alenka Trop Skaza**. Da, tista, | ki je prevzela položaj po mučnem **trimesečnem** iskanju primerne naslednika Tomaža **Gantarja**. | **Ministrica**, | ki menda ni prenesla javnih pritiskov **množičnih** občil | in tudi ne **prikritih** pritiskov posameznikov, | **ki jih ni** razkrila. | **Ministrica** za **en** mesec, ki je obljubljala **odločen boj** s korupcijo, | **popolno preglednost** postopkov javnega naročanja | **in razmeroma** hitre spremembe, | a je potem ugotovila, da nima dovolj debele **kože** za vse skupaj. | Kakor koli že, **zdravstvo**, ki ga je premierka Alenka Bratušek ob **prvi** obletnici imenovanja zdajšnje vlade poudarila kot področje, | ki se mu želi vlada še **posebej posvetiti** | in ki že **dolga leta** čaka na prepotrebno reformo, | je **spet** brez ključne osebe. | Poroča Anja Huš.

Tabela 1: Analiza števila premorov in števila poudarjenih besed (v procentih) v napovedniku in uvodniku.

	Čas (s)	Št. premorov	Št. besed	Št. poudarjenih besed
Napovednik	40 s	9	111	17 (15,3 %)
Uvodnik	71 s	19	187	48 (25,7 %)

7.2 Analiza stavčne intonacije napovednika in uvodnika

Oznake za različne glave intonacij:

- kadenca (pripovedna intonacija) /↓/,
- antikadenca (vprašalna intonacija) /↑/,
- rastoča polkadenca (nekončna intonacija) /↗/,
- padajoča polkadenca (nekončna intonacija) /↘/.

Govorec v napovedniku in uvodniku pripovedno intonacijo, ki jo konča s kadenco, uporabi le trikrat. Glede na besedilo, ki ga bere, pa bi moral kadenco uporabiti v večini primerov. Zanimivo je, da pripovedne intonacije ne uporabi niti za pozdravoma. Njegova intonacija za pozdravoma je sicer padajoča, vendar ni končna, kar je posledica odsotnosti premora ter hitrega branja besedila. V napovedniku je na koncu pripovedne povedi uporabil nepravilno antikadenčno glavo intonacije (primer: *Nocoj v Odmevih.*/↑/). Antikadenca je glava intonacije, rabljena v vprašalnih povedih oz. v povedih z vprašalno intonacijo. Večinoma se voditelj giba med padajočo in rastočo polkadenco, s tem pa povedi intonacijsko ne končuje pravilno. Ravno to je najverjetneje ena izmed posledic časovne omejitve branega besedila.

Tabela 2: Analiza končnih in nekončnih intonacij v napovedniku.

Glava intonacije	Število uporabljenih glav intonacije	Končna/nekončna glava intonacije	Raba glave intonacije v analiziranem besedilu (%)
Kadenca	3	Končna intonacija	4 (26,7 %)
Antikadenca	1		
Rastoča polkadenca	5	Nekončna intonacija	11 (73,3 %)
Padajoča polkadenca	6		

Tabela 3: Analiza končnih in nekončnih intonacij v uvodniku.

Glava intonacije	Število uporabljenih glav intonacije	Končna/nekončna glava intonacije	Raba glave intonacije v analiziranem besedilu (%)
Kadenca	3	Končna intonacija	3 (12,5 %)
Antikadenca	/		
Rastoča polkadenca	8	Nekončna intonacija	21 (87,5 %)
Padajoča polkadenca	13		

Zaradi gibanja intonacije med padajočo in rastočo polkadenco, poudarkov (npr.: *po mesecu dni, kože, sodobna Slovenija, Saj ni res pa je.*) in ponavljanja nekaterih besednih zvez (npr.:

lahko bi bilo, bilo bi) besedilo deluje posmehljivo na račun dogodkov, ki so bili takrat prisotni v slovenskem prostoru.

7.2.1 Analizirano besedilo iz napovednika

[00:06–00:46]

Dober večer./\ Nocoj v Odmevih./↑/ Bilo bi tako rekoč smešno,/↗/ če ne bi bilo v resnici žalostno in skrb vzbujajoče./↓/ Odzivi na odstop ministrice za zdravje,/↘/ tudi s predsednikom zdravniškega sindikata Fides Kondradom B(K)oštrinom in družinskim zdravnikom Igorjem Mujovičem./↓/ Nato o tako imenovanem arhivskem referendumu./↗/ Lahko bi bilo dokaj preprosto,/↗/ a bo očitno precej zapleteno./↘/ O tem v studijski diskusiji z ministrom za kulturo dr. Urošem Grilcem in poslanko iz Slovenske demokratske stranke Evo Irgl./↘/ In še,/↗/ bilo bi koristno,/↘/ če bi se zgodilo tudi pri nas./↗/ Naš berlinski dopisnik o tem,/↘/ kako je nemško ustavno sodišče omejilo vpliv političnih strank in z njimi povezanih oseb na javno-pravno televizijsko CDF./↓/

7.2.2 Analizirano besedilo iz uvodnika

[00:57–02:08]

Dober večer./\ Pred petinosemdesetimi leti je ameriški karikaturist Robert Ripley v sedemnajstih časopisih prvič objavil legendarno rubriko z naslovom Believe it or not, oziroma v slovenskem prevodu Saj ni res pa je./\ Zbirka nenavadnih,/↘/ komaj verjetnih novic je kmalu postala multimedijška blagovna znamka in je to še danes./↓/ Sodobna Slovenija bi si v tej zbirki gotovo že zaslužila kakšno podrubriko./\ Saj ni res pa je,/↘/ da je po mesecu dni dela odstopila ministrica za zdravje Alenka Trop Skaza./\ Da, /\tista,/↘/ ki je prevzela položaj po mučnem trimesečnem iskanju primerne naslednika Tomaža Gantarja./\ Ministrica,/↗/ ki menda ni prenesla javnih pritiskov množičnih občil in tudi ne prikritih pritiskov posameznikov,/↘/ ki jih ni razkrila./↗/ Ministrica za en mesec,/↗/ ki je obljubljala odločen boj s korupcijo,/↗/ popolno preglednost postopkov javnega naročanja in razmeroma hitre spremembe,/↗/ a je potem ugotovila,/↘/ da nima dovolj debele kože za vse skupaj./\ Kakor koli že,/↗/ zdravstvo,/↗/ ki ga je premierka Alenka Bratušek ob prvi obletnici imenovanja zdajšnje vade poudarila kot področje,/↘/ ki se mu želi vlada še posebej posvetiti in ki že dolga leta čaka na prepotrebno reformo,/↗/ je spet brez ključne osebe./↓/ Poroča Anja Huš./↓/

8 Analiza govora voditelja Odmevov v intervjuju

Prvi odstavek intervjuja in pozdrav gosta voditelj prebere s TV-bralnika. To besedilo Tivadar glede na pripravljeno predlogo uvršča v brano besedilo. Vse naslednje komentarje in vprašanja pa govorec postavlja na prvi pogled prosto. Zaradi njegove priprave na intervju, kar se kaže v večkratnem pogledu na list pred sabo, se besedilo uvršča med nebrana besedila, v govor po upornih točkah. Od govorca tak govor zahteva ustrezne poudarke, intonacijo, premore, hitrost govora ter naglaševanje. Z upoštevanjem vseh parametrov besedilne fonetike mora govorec smiselno tvoriti besedilo.

V poglavju Analiza govora voditelja Odmevov v intervjuju bom analizirala poudarke, premore in stavčno intonacijo izbranega besedila.

8.1 Analiza poudarkov in premorov v intervjuju

Govorec je v govorjenem besedilu poudaril petinšestdeset besed, kar je 18,7 % celotnega besedila. Za razliko od napovednika in uvodnika ni poudarjal pomenonosnih besed, temveč besede – predvsem členke – (*skratka, tudi, recimo*), ki nakazujejo problematiko teme (npr.: 001M: ***Skratka**, ko **neko** letalo zapusti **vašo** kontrolo, ga vi lahko še nekaj časa spremljate?*). Voditelj členek *recimo*, ki ga je izgovoril dvanajstkrat, poleg mašila *eeem* uporablja kot mašilo, oz. ga uporablja vedno v trenutku, ko išče primerno besedo za nadaljevanje (npr.: *Je to **recimo** | (eem) za letalo oziroma za potnike v njem **recimo** | (eem) problematična faza letenja?*). Členek je trikrat tudi posebej poudaril. V govoru dolgem sto štiriinpetdeset sekund je voditelj poudaril petinšestdeset besed. Vzrok za toliko poudarjenih besed je tudi število premorov, saj načeloma v govoru poudarimo vsako besedo za premorom. Prav tako s poudarjenimi besedami pritegnemo poslušalčevo pozornost in besedilo naredimo razgibano. V sledečem odstavku dolgem petindvajset sekund je govorec naredil dvanajst premorov v treh stavkih: »Pri **tem** malezijskem letalu se je | (eem) **recimo** temu izginotju zgodilo ravno ob prevzemu | (eem) **malezijske** oziroma pri | (eeem) **prevzemu** | (eem) letala od | **malezijske** kontrole | (eem) **vietnamski** | kontroli. | **Kako** poteka ta | (eeem) **ta** prevzem? | Je to **recimo** | (eem) za letalo oziroma za potnike v njem **recimo** | (eem) problematična faza letenja?«. Zaradi velikega števila premorov, v celotnem besedilu jih je govorec naredil šestdeset, ponavljanja členka *recimo* in veliko poudarkov, besedilo na trenutke ne deluje tekoče,

govorec pa se zdi premalo pripravljen na intervju.

Tabela 4: Analiza števila premorov in števila poudarjenih besed (v procentih) v intervjuju.

	Čas (s)	Št. premorov	Št. besed	Št. poudarjenih besed
Intervju	154 s	60	348	65 (18,7 %)

8.1.1 Analizirano besedilo iz intervjuja

[29:25–35:33]

001M: No, o možnih vzrokih strmoglavljenja niti **dan**es še ni mogoče govoriti, zato se bom v pogovoru z **naslednjim** gostom gospodom Matejem **Eljonom**, | vodjo sektorja letalskih komunikacij pri slovenski kontroli zračnega prometa, osredotočil na vprašanje, ki izhajajo iz | **za zdaj** potrjenih dejstev. | **Dober večer** gospod Eljon.

Gost: ...

001M: Torej | **za začetek**, | ker primer malezijskega letala | **odpira** vprašanje sledljivosti potniških **in drugih** | letalskih plovil | ... Kako poteka **spremljanje** | potniških letal v Sloveniji?

Gost: ...

001M: Mhm. | Ali je **vidnost** teh letal | na radarjih | v **slovenski** in recimo tudi drugih evropskih kontrol | **odvisna** samo od delovanja naprav | **na letalih**?

Gost: ...

001M: **Skratka**, | čez Slovenijo ne more leteti **nobeno** letalo, | **tudi** če nima vklopljenih | (eem) recimo navigacijskih oziroma | (eem) naprav | za **recimo** | radarsko sledenje?

Gost: ...

001M: Nam lahko na kratko pojasnite, | (eem) kako se odzove slovenska kontrola letenja, | **če bi** | (em) recimo | eno izmed letal, ki ga spremljate naenkrat **izginilo** | iz radarskih zaslonov?

Gost: ...

001M: (eem) Ste **že** imeli kakšen tak primer, recimo v zadnjem času?

Gost: ...

001M: (eem) Pri **tem** malezijskem letalu se je | (eem) **recimo** temu izginotju zgodilo ravno ob prevzemu | (eem) **malezijske** oziroma pri | (eem) **prevzemu** | (eem) letala od | **malezijske** kontrole | (eem) **vietnamski** | kontroli. | **Kako** poteka ta | (eem) **ta** prevzem? | Je to **recimo** | (eem) za letalo oziroma za potnike v njem **recimo** | (eem) problematična faza letenja?

Gost: ...

001M: **Skratka**, ko **neko** letalo zapusti **vašo** kontrolo, ga vi lahko še nekaj časa spremljate?

Gost: ...

001M: Zdaj, | problem tega | (eem) **izginotja** malezijskega letala je seveda v tem, da je **očitno** izginilo nad | oceanom. V Sloveniji seveda smo kot | ste rekli | (em) **pokriti**. **Kako** pa je recimo z nenaseljenimi območji, | **denimo** oceani?

Gost: ...

001M: In še eno vprašanje **gospod** Eljon, seveda | to izginotje | **in** | **verjetna** nesreča oziroma **zanesljivo** strmoglavljenje, kot smo slišali danes, seveda odpira | vprašanje. | **Bi bilo** treba | (em) **pravila** v zračnem prometu **potniškem** in seveda tudi tovornem | **spremeniti**, | namreč na način, da bi | **vsako** letalo **v vsakem** primeru komuniciralo, recimo, | (ee) **tudi** če | (ee ...) bi določeni recimo **piloti**, | to je | **tudi** ena izmed domnev, **izklopili** to | komunikacijo?

Gost: ...

001M: **Ni** pa recimo to problem, da bi se **stroški** na ta način **bistveno** povečali?

Gost: ...

001M: Vsekakor in seveda predvsem v interesu varnosti, **najlepša** hvala gospod Eljon za pogovor. Lahko domnevamo, | da bodo vprašanja v zvezi z nesrečnim letalom | iz Malezije v prihodnjih dneh, tednih in tudi letih morda še zelo pogosta. | **Nasvidenje**.

8.2 Analiza stavčne intonacije v intervjuju

Govorec je za razliko od uvodnika in napovednika v intervjuju povedi večkrat intonacijsko pravilno zaključil. Predvidevam, da zaradi manjše omejitve s časom ter posledično počasnejšega govora. Kljub temu, da je vedno na intervju dobro pripravljen, se v dialogu z gostom pričakuje, da bo voditelj govor upočasnili, ga primerno členil s premori ter tudi primerno intonacijsko zaključeval. Le na takšen način lahko poteka jasna diskusija brez poseganja v besedo, saj zaradi končne intonacije gost v večini primerov začuti, kdaj je na vrsti njegov odgovor ali pojasnilo. Glede na besedilo bi govorec moral končno intonacijo (kadenca ali antikadenca) uporabiti dvaindvajsetkrat, vendar je poved intonacijsko zaključil le enajstkrat. Od tega je dvakrat pravilno uporabil antikadenca (primer: *001M: (eem) Ste že imeli kakšen tak primer, recimo v zadnjem času? /↑/*). Voditelj s kadenca, torej s pripovedno intonacijo, zaključi devet povedi, od tega je pet vprašalnih. Pri vseh petih je uporabil pravilno pripovedno intonacijo, saj so vsa vprašanja dopolnjevalna in se zato zaključujejo kadenčno (primer: *001M: Kako pa je recimo z nenaseljenimi območji, denimo oceani? /↓/*). V intervjuju je govorec povedal dvanajst krajših odlomkov in od tega v devetih sestavek zaključil s končno glavo intonacije, medtem ko povedi v sestavku ni dosledno intonacijsko zaključeval. V večini primerov se govorec giblje med padajočo in rastočo polkadenca (primer: *001M: Zdaj, problem tega (eem) izginotja malezijskega letala je seveda v tem, da je očitno izginilo nad oceanom. /↗/ V Slovenijo seveda smo kot ste rekli (em) pokriti. /↗/ Kako pa je recimo z nenaseljenimi območji, denimo oceani? /↓/*). V govorjenem besedilu je šest povedi zaključil z nepravilno padajočo polkadenca, iz česar sklepam, da govorec v večini primerov sicer strmi k pravilni končni kadenci. V štirih primerih je na koncu povedi uporabil nepravilno rastočo polkadenca.

Tabela 5: Analiza končnih in nekončnih intonacij v intervjuju.

Glava intonacije	Število uporabljenih glav intonacije	Končna/nekončna glava intonacije	Raba glave intonacije v analiziranem besedilu (%)
Kadenca	9	Končna intonacija	11 (31,4 %)
Antikadenca	2		
Rastoča polkadenca	13	Nekončna intonacija	24 (68,6 %)
Padajoča polkadenca	11		

8.2.1 Analizirano besedilo iz intervjuja

[29:25–35:33]

1.) 001M: No, o možnih vzrokih strmoglavljenja niti danes še ni mogoče govoriti, zato se bom v pogovoru z naslednjim gostom gospodom Matejem Eljonom,/↘/ vodjo sektorja letalskih komunikacij pri slovenski kontroli zračnega prometa, osredotočil na vprašanje, ki izhajajo iz za zdaj potrjenih dejstev./↓/ Dober večer gospod Eljon./↓/

Gost: ...

2.) 001M: Torej za začetek,/↗/ ker primer malezijskega letala odpira vprašanje sledljivosti potniških in drugih letalskih plovil .../↗/ Kako poteka spremljanje potniških letal v Sloveniji?/↓/

Gost: ...

3.) 001M: Mhm./↘/ Ali je vidnost teh letal na radarjih v slovenski in recimo tudi drugih evropskih kontrol odvisna samo od delovanja naprav na letalih?/↘/

Gost: ...

4.) 001M: Skratka,/↘/ čez Slovenijo ne more leteti nobeno letalo,/↗/ tudi če nima vklopljenih (eem) recimo navigacijskih oziroma (eeem) naprav za recimo radarsko sledenje?/↓/

Gost: ...

5.) 001M: Nam lahko na kratko pojasnite (eem) kako se odzove slovenska kontrola letenja,/↗/ če bi (em) recimo eno izmed letal, ki ga spremljate naenkrat izginilo iz radarskih zaslonov?/↓/

Gost: ...

6.) 001M: (eeem) Ste že imeli kakšen tak primer, recimo v zadnjem času? /↑/

Gost: ...

7.) 001M: (eem) Pri tem malezijskem letalu se je (eem) recimo temu izginotju zgodilo ravno ob prevzemu (eem) malezijske oziroma pri (eeem) prevzemu (eem) letala od malezijske kontrole (eem) vietnamski kontroli./↘/ Kako poteka ta (eeem) ta prevzem?/↘/ Je to recimo (eem) za letalo oziroma za potnike v njem recimo (eem) problematična faza letenja?/↑/

Gost: ...

8.) 001M: Skratka,/↘/ ko neko letalo zapusti vašo kontrolo,/↗/ ga vi lahko še nekaj časa spremljate?/↘/

Gost: ...

9.) 001M: Zdaj, problem tega (eem) izginotja malezijskega letala je seveda v tem, da je očitno izginilo nad oceanom./ʔ/ V Sloveniji seveda smo kot ste rekli (em) pokriti./ʔ/ Kako pa je recimo z nenaseljenimi območji, denimo oceani?/↓/

Gost: ...

10.) 001M: In še eno vprašanje gospod Eljon,/ʔ/ seveda to izginotje in verjetna nesreča oziroma zanesljivo strmoglavljenje, kot smo slišali danes, seveda odpira vprašanje./ʔ/ Bi bilo treba (em) pravila v zračnem prometu potniškem in seveda tudi tovornem spremeniti,/ʔ/ namreč na način,/ʋ/ da bi vsako letalo v vsakem primeru komuniciralo, recimo, (ee) tudi če (ee ...) bi določeni recimo piloti,/ʋ/ to je tudi ena izmed domnev,/ʋ/ izklopili to komunikacijo?/ʔ/

Gost: ...

11.) 001M: Ni pa recimo to problem, da bi se stroški na ta način bistveno povečali?/↓/

Gost: ...

12.) 001M: Vsekakor in seveda predvsem v interesu varnosti,/ʋ/ najlepša hvala gospod Eljon za pogovor./ʋ/ Lahko domnevamo, da bodo vprašanja v zvezi z nesrečnim letalom iz Malezije v prihodnjih dneh, tednih in tudi letih morda še zelo pogosta./↓/ Nasvidenje./↓/

9 Analiza hitrosti govora

Hitrost govora sem v diplomskem delu merila v zlogih na sekundo (zl/s). Govorjeno besedilo sem razdelila na zloge, jih preštela ter delila s sekundami govorjenega besedila. Zlog je navadno nakazan s črko za samoglasnik (npr. ma-ti) ali s črko *r* (npr. tr-den), če ta ni ob samoglasniku (SP 2001: 67). V medmetih in prevzetih besedah se v takem položaju kot *r* lahko pojavita tudi črki *l* in *m* (npr. hm-kni-ti). Dodana je tudi meritev hitrosti izgovora, iz česar je mogoče razbrati, kolikšen vpliv imajo na hitrost govora premori.

9.1 Analiza hitrosti govora v napovedniku in uvodniku

Po prvem poslušanju je bil vtis, da govorec v napovedniku govori hitreje kot v uvodniku, vendar sem pomislila, da mi takšen občutek daje predvajana glasba v napovedniku, ki ves čas stopnjuje tempo. S kasnejšim štetjem sem ugotovila, da je govorec napovednik prebral za 0,3 zl/s hitreje kot uvodnik. Tako v uvodniku kot v napovedniku hitrost govora ustreza Tivadarjevemu predlogu o hitrosti govora, ki je 5–6 zl/s. Menim, da se omejitev časa bolj kot v hitrosti govora kaže v izpuščanju premorov in posledično nekončni stavčni intonaciji, saj govorec nima časa intonacijsko zaključevati povedi.

Tabela 6: Analiza hitrosti govora in izgovora v napovedniku in uvodniku.

	Zlogi	Sekunde	Hitrost govora (zl/s)	Hitrost izgovora (zl/s)
Napovednik	241	40	6 zl/s	7,8 zl/s
Uvodnik	409	71	5,8 zl/s	7,9 zl/s

9.2 Analiza hitrosti govora v intervjuju

Zaradi občutnih razlik v hitrosti govora sem intervju razdelila na dvanajst odstavkov, pri katerem vsak odstavek predstavlja ali uvodni pozdrav ali vprašanje govorca ali zaključno zahvalo. Ker prvi odstavek, kjer govorec pozdravi gosta, po Tivadarjevi delitvi spada v skupino branega besedila, sem predvidevala, da bo hitrost govora večja kot v sledečih vprašanjih, ki spadajo v skupino nebranega besedila oz. v govor po opornih točkah. Nekaj uvodnih besed in pozdrav je govorec prebral s hitrostjo 5,8 zl/s. Naslednjih deset odstavkov pa je govorec povedal veliko počasneje in sicer s povprečno hitrostjo 4,9 zl/s. Od povprečja najbolj odstopa 7. odstavek, v katerem je prisotno veliko število mašil ter premorov, posledica pa je počasnejši govor s hitrostjo 4 zl/s (7.) *001M: (eem) Pri **tem** malezijskem letalu se je | (eem) **recimo** temu izginotju zgodilo ravno ob prevzemu | (eem) **malezijske** oziroma pri | (eeem) **prevzemu** | (eem) letala od | **malezijske** kontrole | (eem) **vietnamski** | kontroli. | **Kako** poteka ta | (eeem) **ta** prevzem? | Je to **recimo** | (eem) za letalo oziroma za potnike v njem **recimo** | (eem) problematična faza letenja?)* Veliko nad povprečjem je le eno kratko vprašanje z osemindvajsetimi zlogi in s hitrostjo 7 zl/s. Zadnji odstavek v računanju

povprečne hitrosti govora med intervjujem nisem upoštevala, saj se je govorec od gosta poslovil z občutneje hitrejšim govorom. V zadnjem odstavku dolgem enainosemdeset zlogov je govoril s hitrostjo 6,2 zl/s, za kar še ne morem trditi, da je prehitro. Govorec je odstavek začel zelo hitro, nato pa počasi umiril tempo, zato skupna hitrost ne pokaže hitrega govora. Vendar je v prvi povedi (*001M: Vsekakor in seveda predvsem v interesu varnosti, najlepša hvala gospod Eljon za pogovor.*) dolgi štiri sekunde govorec govoril s hitrostjo 7,5 zl/s, kar lahko označim za prehiter govor. Velike razlike se pokažejo med hitrostjo govora in izgovora. Hitrost izgovora, v kateri niso všteti premori, pokaže, da ima na hitrost govora velik vpliv število premorov. V četrtem odstavku je govorec govoril s hitrostjo 4,6 zl/s, medtem ko je bila hitrost izgovora 10,2 zl/s. V odstavku, kjer premori niso prisotni oz. so zelo kratki, se hitrost govora in izgovora prekrivata (npr. osmi odstavek). V povprečju je hitrost izgovora od hitrosti govora večja za 3,8 zl/s.

Tabela 7: Analiza hitrosti govora in izgovora v intervjuju.

Številka odstavka	Zlogi	Sekunde (s)	Hitrost govora (zl/s)	Hitrost izgovora (zl/s)
1. – brano besedilo	105	18	5,8 zl/s	7 zl/s
2. – nebrano besedilo	56	11	5,1 zl/s	11,2 zl/s
3. – nebrano besedilo	45	9	5 zl/s	11,3 zl/s
4. – nebrano besedilo	51	11	4,6 zl/s	10,2 zl/s
5. – nebrano besedilo	54	11	4,9 zl/s	9 zl/s
6. – nebrano besedilo	18	4	4,5 zl/s	4,5 zl/s
7. – nebrano besedilo	100	25	4 zl/s	7,7 zl/s
8. – nebrano besedilo	28	4	7 zl/s	7 zl/s

9. – nebrano besedilo	77	14	5,5 zl/s	9,6 zl/s
10. – nebrano besedilo	147	30	4,9 zl/s	9,2 zl/s
11. – nebrano besedilo	24	4	6 zl/s	6 zl/s
12. – nebrano besedilo	81	13	6,2 zl/s	8,1 zl/s
Povprečna hitrost govora/izgovora od 2. do 11. odstavka	600	123	4,9 zl/s	8,7 zl/s

10 Sklep

V diplomskem delu sem analizirala besedilnofonetične parametre govora voditelja informativne oddaje Odmevi, natančneje sem se posvetila poudarkom, premorom, stavčni intonaciji in hitrosti govora. Iz meseca marca 2014 sem izbrala dve oddaji, iz katerih sem analizirala govor v napovedniku, uvodniku in intervjuju. Po Tivadarjevi delitvi besedil glede na predlogo uvodnik in napovednik spadata med brana besedila, medtem ko intervju spada med nebrana besedila. Ravno zaradi različne delitve teh treh besedil in različnih značilnosti govora v teh besedilih sem predvidevala, da se bo največ razlik pokazalo med intervjujem in uvodnikom oz. napovednikom. Rezultati napovednika in uvodnika se v veliki meri prekrivajo, saj sta oba brana s TV-bralnika. Napovednik je voditelj prebral s hitrostjo 6 zl/s, medtem ko je uvodnik prebral s hitrostjo 5,7 zl/s. Potrebno je poudariti, da se časovna omejitev bolj kot v hitrosti govora, voditelj namreč bere v skladu s Tivadarjevim predlogom 5–6 zl/s, kaže v odsotnosti premorov in nekončni stavčni intonaciji. Govorec v uvodniku in napovedniku poudarja predvsem besede, ki so nosilke ključnih informacij. Pri pozdravu gledalcev voditelj enak vzorec ponovi v napovedniku in uvodniku. Gledalce namreč pozdravi brez poudarka in premora, ki bi bil nujno potreben po pozdravu, saj s tem pokaže spoštovanje do gledalcev. V napovedniku voditelj premore dela le ob vsaki zaključeni temi, medtem ko je v uvodniku prisotnih več premorov, ki besedilo naredijo razumljivo in pregledno. Odsotnost premorov pa je tudi eden izmed razlogov, da govorec povedi intonacijsko ne zaključuje. V večini se giblje

med padajočo in rastočo polkadenco. Zaradi poudarkov nekaterih besed in besednih zvez (npr: *smešno; lahko bi bil; saj ni res, pa je; sodobna Slovenija*) ter ekspresivno zaznamovanega besedila, voditelj v uvodniku in napovedniku nastopi z rahlo ciničnim in provokativnim tonom. Intervju spada med nebrano besedilo, vendar je prvi odstavek kljub temu uvrščen med brano besedilo. Voditelj je nekaj uvodnih besed in pozdrav gosta prebral s TV-bralnika, kar se kaže tudi v hitrosti govora, ki je 5,8 zl/s. V nadaljnjem pogovoru z gostom je v povprečju govoril s hitrostjo 4,9 zl/s. Pri računanju povprečne hitrosti govora zadnjega odstavka v intervjuju, v katerem voditelj sklene sklepno misel ter se poslovil od gosta, nisem upoštevala. V zadnjem odstavku je voditelj namreč s prvo povedjo zelo pohitel. Povedal jo je s hitrostjo 7,5 zl/s, kar lahko označim za prehiter govor. Počasnejši govor med intervjujem se kaže tudi v ostalih parametrih. Govorec je povedi ustrezneje intonacijsko zaključeval. V večini primerov je poved zaključil ustrezno kadenčno ali antikadenčno, kot to predpisuje *Slovenska slovnica*. Le tri odstavke od dvanajstih je zaključil z padajočo ali rastočo polkadenco. Med odstavki povedi sicer ni dosledno zaključeval. V govorjenem besedilu je šest povedi zaključil z nepravilno padajočo polkadenco, iz česar sklepam, da govorec v večini primerov sicer strmi k pravilni končni kadenci. V štirih primerih pa je na koncu povedi uporabil nepravilno rastočo polkadenco. Za razliko od uvodnika in napovednika govorec v intervjuju ni poudarjal pomenonosnih besed, temveč je poudarjal predvsem členke, ki so nakazovali problematiko teme. Takšen členek je npr. *recimo*, ki ga je v intervjuju izgovoril kar dvanajstkrat. Členek sem označila kot mašilo, saj se pojavlja vedno v trenutku, ko govorec išče primerne besede za nadaljevanje. Pogosto uporabi tudi mašilo *eeem*. Zaradi velikega števila mašil in pogostih premorov voditelj na trenutke ne deluje dovolj pripravljen na intervju.

Tabela 8: Prikaz pridobljenih podatkov v diplomskem delu.

	Št. končnih intonacij (%)	Št. nekončnih intonacij (%)	Št. poudarjenih besed (%)	Hitrost govora (zl/s)	Hitrost izgovora (zl/s)
Napovednik	4 (26,7 %)	11 (73,3 %)	17 (15,3 %)	6 zl/s	7,8 zl/s
Uvodnik	3 (12,5 %)	21 (87,5 %)	48 (25,7 %)	5,8 zl/s	7,9 zl/s
Intervju⁴	11 (31,4 %)	24 (68,6 %)	65 (18,7 %)	4,9 zl/s	8,7 zl/s

⁴ Pri hitrosti govora in izgovora je upoštevana povprečna hitrost celotnega intervjuja, izvzeta sta 1. in 12. odstavek intervjuja. Prvi odstavek je voditelj prebral s TV-bralnika, medtem ko je 12. odstavek povedal občutno hitreje, kot je govoril med prostim govorom v intervjuju.

Govorec je v uvodniku poudaril kar četrtno besed (25,7 %) celotnega govorjenega besedila, kar je največji delež analiziranega besedila. Končno intonacijo je največkrat uporabil v intervjuju (31,4 %), v katerem je govoril z najpočasnejšo hitrostjo govora (4,9 zl/s), vendar z najhitrejšo hitrostjo izgovora (8,7 zl/s).

POVZETEK

V diplomskem delu sem se posvetila besedilnofonetični analizi govorca večerne informativne oddaje Odmevi, ki je na sporedu vsak delavnik ob 22. uri na prvem programu Televizije Slovenija. Analizirala sem govor voditelja med napovednikom, uvodnikom in intervjujem. Za analizo sem izbrala dve oddaji iz meseca marca 2014.

V diplomskem delu sem najprej zapisala nekaj ključnih značilnosti besedilne fonetike, ki jih je opredelil Jože Toporišič in drugi teoretiki. Nato sem na kratko opisala razvoj medijev ter nekaj besed namenila današnjemu načinu vodenju oddaj, predvsem načinom, ki sem jih kasneje analizirala. V vsakem izbranem besedilu (napovedniku, uvodniku, intervjuju) sem analizirala poudarke, členitev s premori, stavčno intonacijo in hitrost govora. Ker tako napovednik kot uvodnik spadata po Tivadarjevi delitvi besedil glede na predlogo med brana besedila, sem predvidevala, da bo analiza pokazala podobne značilnosti. Voditelj je v obeh besedilih poudarjal predvsem pomenonosne besede oz. tiste, ki so nosilke ključnih informacij. V napovedniku je premor naredil za zaključeno temo, medtem ko je v uvodniku besedilo dosledneje členil. Zaradi omejitve časa in odsotnosti premorov pa se je intonacijsko gibal predvsem med padajočo in rastočo polkadenco. Ker je njegova hitrost govora primerna, v uvodniku je govoril s hitrostjo 6 zl/s, v napovedniku pa s hitrostjo 5,7 zl/s, in ustreza Tivadarjevemu predlogu o primerni hitrosti (5–6 zl/s), sklepam, da na intonacijsko nezaključevanje vpliva predvsem odsotnost premorov in časovna omejitve. V intervjuju je govorec zaradi prostega govora govoril s povprečno hitrostjo 4,9 zl/s. Zaradi več razpoložljivega časa in večjega števila premorov je povedi v večini pravilno intonacijsko zaključeval. Končno intonacijo je uporabljal predvsem na koncu povedanega odstavka, medtem ko se je med odstavkom še vedno gibal med rastočo in padajočo polkadenco. V besedilu se dvanajstkrat pojavi členek *recimo*, ki je označen kot mašilo, saj ga govorec uporabi v fazi iskanja primerne besede za nadaljevanje. Zaradi velikega števila premorov ter mašila *eeem* in *recimo* govorec na trenutke ne deluje dovolj pripravljen na intervju.

VIRI IN LITERATURA

A

Katarina Podbevšek: *Govorna interpretacija literarnih besedil v pedagoški in umetniški praksi*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije, 2006.

Ivo Škarić: *Fonetika hrvatskoga književnog jezika. Povijesni pregled, glasovi i oblici hrvatskoga književnog jezika*. Zagreb: HAZU Globus, 1991.

Hotimir Tivadar: Kaj je prav in kaj resnično (prav) v slovenskem govoru?. *Moderno v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi: zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete, 2004. 172–178.

- Pravorečje, knjižni jezik in mediji. *Slovenski jezik, literatura, kultura in mediji: zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete, 2008. 24–35.

- Vzpostavitev razmerij med govorom in branjem, recitacijo in igranjem. *Meddisciplinarnost v slovenistiki*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2011. 489–495.

- Nove usmeritve pri raziskavah govora s pogledom v preteklost. *Slavistična revija* 60/4. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije, 2012. 587–601.

- Hitrost govora v slovenskih govorjenih TV-reklamah. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika: Košice, 2014.

Jože Toporišič: *Slovenska slovnica*. Maribor: Založba Obzorja, 2004.

Božo Vodusek: *Historična pisava in historična izreka. Jezik in slovstvo* 4/7. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije, 1958/1959. 193–200.

B

- Fran, Slovenski pravopis: Pravila. Najdeno 4. avgusta 2015 na spletnem naslovu:

<http://www.fran.si/134/slovenski-pravopis>

- Zoom. Najdeno 1. avgusta 2015 na spletnem naslovu:

<http://zoom.ena.com/ZOOM/TV/Informativna-oddaja-Odmevi-praznuje-15-let.html>

- RTV SLO, Odmevi. Najdeno 1. avgusta 2015 na spletnem naslovu:

<http://4d.rtvsl.si/oddaja/odmevi/66>

- Wikipedia, Marij Osana. Najdeno 13. avgusta na spletnem naslovu:

https://sl.wikipedia.org/wiki/Marij_Osana

- Wikipedia, Igor Evgen Bergant. Najdeno 10. avgusta na spletnem naslovu:

https://sl.wikipedia.org/wiki/Igor_Evgen_Bergant

Priloga 1

Odgovor uredništva Odmevov:

Spoštovani,

za potrebe vašega študija smo pripravili posnetka obeh oddaj in si ju lahko snamete:

[ftp://Public:Public!@ftp-dopisniki.rtv slo.si/\[REDACTED\].mpg](ftp://Public:Public!@ftp-dopisniki.rtv slo.si/[REDACTED].mpg)

[ftp://Public:Public!@ftp-dopisniki.rtv slo.si/\[REDACTED\].mpg](ftp://Public:Public!@ftp-dopisniki.rtv slo.si/[REDACTED].mpg)

Lep pozdrav,

Matej

Priloga 2

Izjava o avtorstvu

Izjavljam, da je diplomsko delo v celoti moje delo ter da so uporabljeni viri in literatura navedeni v skladu z mednarodnimi standardi in veljavno zakonodajo.

Ljubljana, 21. september 2015

Polonca Mercina

Priloga 3

Izjava kandidata/kandidatke

Spodaj podpisana Polonca Mercina izjavljam, da je besedilo diplomskega dela v tiskani in elektronski obliki istovetno, in dovoljujem objavo diplomskega dela na fakultetnih spletnih straneh.

Datum: 21. 9. 2015

Podpis kandidata/kandidatke: